

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

Titulus XLIV. Suspicio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Virtutes cælorum movebuntur. Luc. 21. 26. Quidam hoc loco Magistratus, & Rectores, intelligi volunt virtutes cælorum. Haymo: commoveri autem virtutes cælorum dicuntur; quia in illo districto Judicio Præsules rationem exolvent, non solum pro suis artibus, sed etiam pro commissis sibi subditis. Apud Escobar t. 7. Prochr. l. 1. Sect. 1. Obf. 6.

Venit ergo ad Simonem Petrum. Joan. 13. 6. Tropolog: indicat hic Christus, visitationem, à Capite, & iis, qui præsunt, inchoandam esse. Corn.

Ex Patribus, & aliis.

Detrimentum pecoris, Pastoris ignominia est. S. Hieron. ep. 10.

Multum nocet infirmis in Ecclesia Dei opinio alicujus vitii; sive falsa sit, de aliquo homine; & maxime de eo, qui sic est in Ecclesia Catholica constitutus; ut & verbò, & exemplo vitæ, aliis debeat, & possit, prodesse. S. Anselmus ep. 9. ad Falconem Ep.

Medicifumus vitiatorum; at ipsi nos scatemus jugibus morbis. Duces viarum sunt precipitium. S. Gregor. Naz. Poem. de vita sua.

Indignus lacte, & lanâ, vincitur, si non pascit oves. Si non vigilat in custodia gregis, iudicium sibi manducat, & vestit. Væ! væ tibi Clerice! mors in ollis carniùm, mors in hujusmodi deliciis est. S. Bernardus s. de verbis Petri: ecce nos reliquimus &c.

Cùm Phocas Imp. quasi tyrannus sæviret in innocentes, Monachus quidam cum Deo exostulabar: cur, Domine, fecisti eum Imperatorem? responsum illi cœlitus: quia non inventi pejoem. Anastasius Nicanus q. 17. in Script. Idem: Monachus quidam hypocrita scelestus, Angeli monitu, creatus Thebaidis corruptiffi-

ma Episcopus; cùm ex honore insoleceret, audivit ab Angelo: cur superbis ò infelix? non es creatus Episcopus, quòd dignus Sacerdotiò sis; sed quòd civitas tali digna erat Episcopò, Cornelius in Of. 13.

Ubi, mutato habitu, illusus est Christus? nonne in domo Herodis regis, & Pilati Præsidis? Jam attende palatia Præsulum. - In plateis itaque Præsulum malè viventium, & in Ecclesia temporalia lucra quarentium, ac Superbiæ saltu tumentium, mysticè Christus in purpura illudatur. S. Laurent. Just. de triumph. &c. c. 14.

Antistes Ecclesiæ, qui virtutibus, & Sapientiâ, fulgere debuerat, aurò nitet, & sericò: & animarum ornatus hodie in corporis cultum permutatus est. Favore, non meritò, Ecclesia regitur: & ad curam gregis, non sapiens Pastor, sed potens, quaritur; non innocens, sed dives; & qui populum Dei magis potentia opprimat, quàm vitâ ædificet. S. Thom. Vill. l. 1. in die Nat. Dom.

Pralatis nostri temporis potius debet poni in manu falx, quàm baculus pastoralis: quia ad metendum sunt electi, subditos metunt. Hugo Card. in Joan. 15.

Væ his, qui præfident hominibus, nisi præfideat eis Deus, Blefensis tr. de instit. Episcopo c. 3.

Privato peccanti sæpe parcitur. Sed si Prælati deliquerit; in ejus infamiam linguæ omnium acuuntur. Blefensis. ep. 15.

Pralatis, & Clericis, ignavis in quodam regno simul congregatis, damones eos sic salutârunt: Principes tenebrarum Principibus Ecclesiarum salutem: quas vobis referemus gratias? quia, quot vobis comissi, tot sunt nobis missi. Broymard Prælatis &c.

TITULUS XLIV. SUSPICIO.

Cumque vidisset mulier vestem in manibus suis &c. Gen. 39. 13. In argumentum fidei recentum pallium ostendit. *Domnus nimium credulus, tratus est valde.* Vestis recenta erat potius indicium violentiæ muliebris. Naxera in Jos. 7. §. 21.

Hoc proclivius homo suspicatur in alio, quod sentit in seipso, S. August. in Pl. 18.

Natura - ad improbitatem mobilis, observat omnia; & opportuna respicit: at animi honesti ab

improbis sibi haud cavent; ad suspicandum non proni, sed desides. Quò sit, probi sint ut capti facillimi. S. Gregor. Naz. Poem. de vita sua.

Ad vitium impulsu difficilis natura, tarda est ad malum de alio suspicandum. S. Gregor. Naz. or. 21.

Qui ad vitium minimè proclivis est, is nec facile ad malum de alio suspicandum movetur. Id, or. 31.

